

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/391/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112229826
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112229826.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa I. proti odporkyni Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne A., zastúpeného R., o zaplatenie 246,67 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 15C/383/2012-35 zo dňa 19. marca 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 116,67 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 27.04.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 130 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 27.04.2010 do zaplatenia zamietol. Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov vrátane vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania. Po vykonaní dokazovania okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne v časti o zaplatenie ceny hovorného a ostatných služieb vo výške 116,67 Eur. Odporkyňa sa zmluvne zaviazala platiť navrhovateľovi za poskytnuté služby dohodnutú cenu. Ceny poskytnutých služieb, ktoré navrhovateľ odporkyni vyúčtoval v celkovej sume 116,67 Eur, však odporkyňa nezaplatila v lehotách splatnosti jednotlivých faktúr a neurobila to ani doposiaľ. Pretože odporkyňa v lehote splatnosti jednotlivých faktúr svoj peňažný dlh 116,67 Eur nespĺnila, je so splnením svojho dlhu v omeškaní a podľa § 517 Občianskeho zákonníka vznikol navrhovateľovi nárok požadovať od odporkyne aj zaplatenie úrokov z omeškania z nezaplateného peňažného dlhu. V zmysle uvedeného potom súd navrhovateľovi priznal popri istine dlhu aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, čo zodpovedá ustanoveniam nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., a to od 27.04.2010. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu v sume 130 Eur s príslušným úrokom z omeškania, ktorá bola navrhovateľom požadovaná, a ktorá bola medzi účastníkmi dojednaná v zmluve o pripojení, resp. v jej dodatku, súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa dôvodný nie je. Dojednanie zmluvnej pokuty vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu účastníkov vo veci. Odporkyňa bola v konaní pomerne úspešnejšia ako navrhovateľ, avšak náhradu trov konania si neuplatnila a ani žiadne trovy konania jej nevznikli, a keďže súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p. rozhoduje o náhrade trov konania na návrh, rozhodol tak, že odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva. Právo na náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník na strane odporkyne, a keďže pomerný úspech odporkyne vo veci treba rátať k jeho dobru, aj tento by mal podľa § 142 ods. 2 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa však vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal, pretože tomuto podľa názoru súdu žiadne trovy konania nevznikli. Vedľajší účastník bol v konaní zastúpený advokátom, a tak by v zásade prichádzali do úvahy trovy právneho zastúpenia, avšak v danej veci právny zástupca vedľajšieho účastníka neurobil žiadny

úkon, za ktorý by mu patrili trovy právneho zastúpenia (nebolo podané žiadne písomné vyjadrenie vo veci ani iný úkon). Za takýto úkon nemožno považovať ani prevzatie zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože k tomuto došlo na základe všeobecnej plnej moci zo dňa 05.12.2012, bez vzťahu k tomuto konaniu a možno dôvodne predpokladať, že rovnaké splnomocnenie - prevzatie zastúpenia, použil právny zástupca vedľajšieho účastníka aj v iných súdnych sporoch. Okrem toho úkon prevzatia zastúpenia musí byť z hľadiska nároku na jeho odmenenie spojený s prípravou zastúpenia, ktorá v danej veci vykonaná nebola, keď vedľajšiemu účastníkovi nateraz nebol doručený návrh navrhovateľa a on sám do spisu nenahliadal. Právny zástupca vedľajšieho účastníka tak nemôže mať vedomosť o predmete konania a nemohol preto ani vykonať prípravu zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku v časti - vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne. Mal za to, že bol úspešný v celom rozsahu, nakoľko do konania vstúpil len vo vzťahu k uplatňovanej zmluvnej pokute a na tú odporkyňa zviazaná nebola, pričom v tejto časti súd návrh zamietol. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ C - 279/09 a na novelizované znenie § 137 O.s.p. V zmysle uvedeného navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov konania v celkovej výške 77,48 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie a odvolanie.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Vo zvyšku rozsudok okresného súdu nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ustanovenie § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku ponese ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváži neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajší účastník na strane odporkyne by mal podľa § 142 ods. 2 O.s.p. právo na náhradu trov konania, avšak ich náhradu mu nepriznal, nakoľko mal za to, že vedľajšiemu účastníkovi žiadne trovy konania nevznikli. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje a poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (č.l. 5).

Odvolací súd zároveň dodáva, že vedľajší účastník doručil súdu dňa 11.01.2013 písomné podanie, v ktorom oznámil vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. V oznámení zároveň požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania s príslušnými prílohami a súčasne si uplatnil náhradu trov konania. Dňa 19.03.2013 okresný súd v danej veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia tak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal žiaden úkon právnej služby, za ktorý by mu patrila odmena podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Podaným odvolaním sa vedľajší účastník domáhal, aby odvolací súd zaviazal navrhovateľa nahradiť jeho právnejmu zástupcovi účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie a odvolanie. Z obsahu spisu však vyplýva, že jediný úkon, ktorý vykonal vedľajší účastník na strane odporkyne, za ktorý by mohol žiadať náhradu trov právneho zastúpenia, je oznámenie o vstupe do konania, doručené súdu dňa 11.01.2013. V súdnom spise sa teda vyjadrenie, ani žiadne iné podanie vedľajšieho účastníka nenachádza. Odvolací súd však nemohol považovať písomné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania za úkon právnej služby, pretože ide o úkon, ktorý má formulárovú povahu a neobsahuje žiadne skutočnosti týkajúce sa danej veci. Tento úkon, spočívajúci v oznámení vstupe do konania a vyžiadanim si listín zo súdneho spisu, nie je možné dať na roveň úkonu právnej služby spočívajúcemu v prípadnej porade s klientom, oboznámením sa s vecou, rozbere a analýze veci, ktorá činnosť zástupcu účastníka predchádza podaniu návrhu na začatie konania, resp. inému podaniu vo veci samej.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, resp. mu žiadne nevznikli, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.